

युद्धकाण्डं

३०५

ज्वलनेन प्रदीप्तानि तोरणानि चकाशिरे ।
विद्युद्गिरिव नद्धानि घनजालानि धर्मगे ॥ २० ॥
विमानेषु प्रसुप्ताश्च दक्ष्यमाना वराङ्गनाः ।
त्रस्ताः पतीन् समालिङ्ग्य कृहेत्युच्चैर्विचुक्रुशुः ॥ २१ ॥
तत्र चाग्निप्रदीप्तानि निपेतुर्भवनान्यपि ।
वज्रिवज्रकृतानीव शिखराणि महागिरिः ॥ २२ ॥
तानि निर्दक्ष्यमानानि दूरतः प्रचकाशिरे ।
हिमवच्छिखराणीव दक्ष्यमानानि सर्वशः ॥ २३ ॥
कर्म्याग्निर्दक्ष्यमानैश्च तलैः प्रज्वलितैस्तथा ।
रात्रौ सा शुशुभे लङ्का पुष्पितैरिव किंशुकैः ॥ २४ ॥
उष्ट्रेर्मुक्तिर्गजैर्मुक्तिर्मुक्तिश्च तुरगैरपि ।
बभूव लङ्का लोकान्ते भ्रान्तग्राह इवाणवः ॥ २५ ॥
अथं मुक्तं गजो दृष्ट्वा क्वचिद्गुद्राव वेगितः ।
भीतः सोऽपि गजं दृष्ट्वा क्वचिदस्यो न्यवर्तत ॥ २६ ॥
सा बभूव मुहूर्त्तेन हरिभिर्दीपिता पुरी ।
लोकस्यास्य क्षये रौद्रे प्रदीप्तेव वसुन्धरा ॥ २७ ॥
स्त्रीपुंसोश्च निनादेन संभूतो वदनाच्छ्रुतः ।
नादस्तोयदनिर्घोषः शुश्रुवे दशयोजनं ॥ २८ ॥
प्रदग्धकायान् समरे निर्गतान् राक्षसान् वह्निः ।
सहसा दृष्ट्वा भीमास्तु चुक्रुशुर्हरयो भृशं ॥ २९ ॥